

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg
1240 København K

30. maj 2018

Henvendelse vedr. L237 A – Ændring af selskabsskatteloven, herunder om justering af værneregler, der sikrer beskatning af udbytter m.v.

Skatteministeren har d. 2. maj 2018 fremsat L237, som FSR-danske revisorer kommenterede under høringen.

FSR har gennemgået det af Skatteministeriet udarbejdede svar til Skatteudvalget (L 237, svar på spørgsmål 9) vedrørende FSR's henvendelse om lovforslaget (L 237, bilag 11), hvilket giver anledning til nogle enkelte yderligere spørgsmål og kommentarer.

Indledningsvis skal det bemærkes, at når FSR udformer sine spørgsmål, så sker det ikke på grundlag af konkrete sager, men derimod ud fra en antagelse om, hvilke spørgsmål der kan opstå for praktikere, efter at reglerne er blevet vedtaget. FSR er således nødt til at tænke bredt, og det er muligt, at visse spørgsmål vil vise sig mere relevante end andre, men det er alt sammen noget, der kun kan vurderes, når reglerne efterfølgende tages i brug.

Tynd kapitalisering

FSR skal for god ordens skyld bede Skatteministeriet bekræfte, at der alene skal ske medtagelse af det udenlandske debitorselskab i den danske konsolidering og i beregningen af 10 mio. kr.'s-grænsen, når det skal vurderes, om renter fra det udenlandske debitorselskab opfylder betingelserne for rentefrihed efter den nye regel, mens at det udenlandske debitorselskabs aktiver og passiver ikke skal medtages, når det vurderes, hvorvidt de danske selskaber eventuelt skal undergives begrænsninger for så vidt angår disses renteudgifter efter tynd kapitaliseringsreglen i SEL § 11.

Skatteministeriet nævner i svaret til FSR, at en fradragsbegrænsning efter tyske regler kan anses for at opfylde den betingelse i den nye regel om rentefrihed, der vedrører fradragsbegrænsningen efter udenlandske regler, dvs. kravet om, at debitorselskabet ikke har fået fradrag for "et tilsvarende beløb" efter udenlandske regler. Til yderligere belysning af denne betingelse i den nye regel bedes Skatteministeriet bekræfte, at:

- Det ikke har betydning, efter hvilke kriterier den udenlandske fradragsbeskæring opgøres, når blot den indebærer, at der sker en rentefradragsbeskæring af det udenlandske debitorselskab, hvorefter renterne skattemæssigt helt bortfalder (dvs. kan hverken fradrages i

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

- indeværende indkomstår eller fremføres til fradrag i efterfølgende indkomstår eller tilbageføres til fradrag i tidligere år)?
- Det er uden betydning, hvor meget det udenlandske debitorselskab samlet beskæres efter udenlandske regler, når blot rentefradragsbeskæringen efter udenlandske regler i det mindste modsvarer størrelsen af de renter, som er blevet betalt til det danske kreditorselskab. Der tænkes i denne forbindelse på, at:
    - det udenlandske selskab kan have renteudgifter til både det danske kreditorselskab (på fx 100) og andre, eksterne renteudgifter (på fx 400), således at der er renteudgifter på i alt 500, hvoraf fx 200 fradragsbeskæres efter udenlandske regler. Når fradrags-begrænsningen efter udenlandske regler (her 200) mindst modsvarer størrelsen af de renter, der er betalt til det danske kreditorselskab (her 100), da er betingelsen om, at debitor efter regler om tynd kapitalisering i det andet land ikke har fået fradrag for de tilsvarende beløb, opfyldt?
    - når den udenlandske fradragsbegrænsning opgøres, vil der sandsynligvis ikke gælde en prioriteringsregel svarende til den, der følger af SEL § 11, stk. 1.
  - Efter danske regler kan en rentefradragsbegrænset debitor vælge mellem, at begrænsningen rammer renter eller kurstab. Hvis en debitor efter udenlandske regler har en tilsvarende mulighed, vil et valg om at lade den udenlandske fradragsbegrænsning ramme kurstab da påvirke det danske kreditorselskabs adgang til at modtage skattefrie rentebetaling fra det udenlandske debitorselskab?

Side 2

Anvendelse af konsolideringsreglen ved testen af, om det udenlandske debitorselskabs renteudgifter også ville blive beskåret efter SEL § 11, hvis det udenlandske debitorselskab havde været dansk synes umiddelbart at kunne medføre nogle overraskende resultater:

Tænker man sig en koncernstruktur hvor et dansk moderselskab (M) ejer et dansk datterselskab (D DK), som igen ejer et tysk datterselskab (D DE), og hvor sidstnævnte er blevet fradragsbegrænset efter tyske regler om tynd kapitalisering, synes den foreslåede regel at være helt afhængig af, hvorvidt lånet er ydet af D DK eller af M:

- Lånet er ydet af D DK: Den "fiktive" konsolidering efter konsolideringsreglen omfatter D DK og D DE, mens der skal bortses fra M, der er ultimativt moderselskab. Konsolideringsreglen indebærer, at renteindtægter og renteudgifter på lånet mellem D DK og D DE elimineres, hvorfor der ikke ville være sket nogen fradragsbeskæring af D DE's renteudgifter, hvis D DE havde været et dansk selskab.
- Lånet er ydet af M: Hvis renterne derimod er blevet betalt til M, da kan den foreslåede regel måske medføre skattefrihed for renteindtægterne for M, fordi M som ultimativt moderselskab ikke ville indgå i den "fiktive"

konsolidering med D DE, hvorfor D DE's renteudgifter ikke ville blive elimineret. Hvorvidt der ville være sket begrænsning afhænger derfor af, om en fiktiv konsolidering mellem D DK og D DE ville medføre, at D DE's rentebetaling til M ville blive fradragsbegrænset efter SEL § 11.

Side 3

Vi skal udbede os Skatteministerens bemærkninger til dette. Hvis Skatteministeren er enig i ovenstående udlægning synes det at medføre, at den foreslåede lempelse aldrig vil finde anvendelse i de tilfælde, hvor lånet til det udenlandske selskab er ydet af et dansk selskab, der efter konsolideringsreglen ville indgå i den fiktive konsolidering med det udenlandske debitorselskab. Herved har lempelsen slet ikke den forudsatte effekt, og der vil derfor formentlig fortsat være et problem i forhold til EU-retten.

Værnsreglen i selskabsskattelovens § 2 D

Skatteministeriet nævner i sit svar, at det er et "søsterselskab, der generhverver aktierne". Dette til trods for, at Skatteministeriet gentager det, som også fremgår af lovforslaget, nemlig at den situation, som har afstedkommet udvidelsen af værnsreglen, vedrører en situation, hvor "*... et søsterselskab generhvervede porteføljeaktierne i det selskab, aktierne var overdraget til*". Dette ses ikke at kunne forstås anderledes, end at søsterselskabet ejer porteføljeaktier i det selskab, som har købt de overdragne aktier, hvilket bevirker, at den foreslåede udvidelse af reglen ikke kan anvendes, fordi der mellem det købende porteføljeselskab og det sælgende selskab henholdsvis søsterselskabet ikke består en forbindelse som nævnt i LL § 2.

Kan ministeriet ikke tydeliggøre den situation, som har givet anledning til den foreslåede udvidelse af værnsreglen? Var det "søsterselskabet" eller et "porteføljeselskab ejet af søsterselskabet", som erhvervede/generhvervede de solgte porteføljeaktier?

FSR vil dog holde fast i, at den situation, der skal rammes med udvidelsen af værnsreglen, er den, hvor der mellem to søsterselskaber sker et salg af porteføljeaktier.

FSR er helt uforstående over for Skatteministeriets argument om, at det ikke er muligt at indføre en dispensationsbestemmelse som overlader det til SKAT at vurdere, hvornår en transaktion er forretningsmæssigt begrundet. Når SKAT skal give tilladelse til skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven skal SKAT som et led i enhver sådan ansøgning vurdere, om skatteunddragelse eller skatteundgåelse er et af hovedmotive for den pågældende omstrukturering. Dette er en helt konkret vurdering fra sag til sag, og dette har SKAT da så vidt vides ikke uoverstigelige problemer med at vurdere. Det skal videre bemærkes, at omgøelsesreglerne i LL § 3 også forudsætter en helt konkret vurdering fra SKAT's side i hver enkelt sag af, om misbrug må antages at være et af hovedmotive for en given struktur eller transaktion. Disse bestemmelser skal

oven i købet snarligt udvides til en helt generel omgåelsesklausul. FSR beder også venligst ministeriet genoverveje, om der ikke bør og skal indsættes en dispensationsmulighed i SEL § 2 D?

Side 4

SEL § 2 D angiver (bestemmer), at "vederlaget anses som udbytte", men fra hvilket selskab? I det eksempel, som FSR har skitseret, hvor en faders holdingselskab overdrager porteføljeaktier til sønnens holdingselskab, bemærkes, at faders holdingselskab jo ikke ejer aktier i sønnens holdingselskab. Hvordan er SEL § 2 D's angivelse af, at vederlaget anses som udbytte, foreneligt med den generelle udbyttedefinition i LL § 16 A, stk. 2, hvorefter det gælder, at "Til udbytte henregnes alt, hvad der af selskabet udloddes til *aktuelle aktionærer*", henset til at faderens holdingselskab jo ikke er aktionær i sønnens holdingselskab?

Videre i dette eksempel: Skal det udbytte, som betalingen for porteføljeaktierne anses for at udgøre, behandles som et udbytte på skattefrie porteføljeaktier, der efter SEL § 13, stk. 2, skal medregnes med 70 %?

Hvis SEL § 2 D medfører, at faderens holdingselskab skal anses for at have modtaget et udbytte fra sønnens holdingselskab, da kan dette udbytte ikke allokere til aktier (da faderens holdingselskab jo ikke ejer aktier i sønnens holdingselskab), hvorfor den fulde (100 %) salgssum for porteføljeaktierne derfor synes at skulle medregnes til den skattepligtige indkomst for faderens holdingselskab. Det vil medføre en beskatning på 22 % af hele salgssummen for porteføljeaktierne.

Som det selv angives af Skatteministeriet i lovbemærkningerne, er formålet med SEL § 2 D, at det ikke skal være muligt at omkvalificere skattepligtige udbytter til skattefrie aktieavancer. I eksemplet ville faderens holdingselskab kunne modtage udbytte fra sit porteføljeselskab med en beskatning på ca. 15 %, idet alene 70 % af udbyttet skulle medregnes til holdingselskabets skattepligtige indkomst.

Et selskab, der overdrager porteføljeaktier, udsættes således for en beskatning på 22 % med henvisning til, at selskabet anses for at have forsøgt at omgå en beskatning på 15 %. Der er med andre ord et væsentligt strafelement i den foreslåede regel. Det er ikke rimeligt, og det bør således sikres, at selskaber ikke efter SEL § 2 D risikerer en udbyttebeskatning, der er større end den, som selskaberne var blevet underlagt, hvis selskaberne havde taget udbytte ud af porteføljeselskabet fremfor at sælge porteføljeaktierne.

Med venlig hilsen

Bjarne Gimsing
Formand for Skatteudvalget

Mette Bøgh Larsen
Skattechef